

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شبهانگ راد

۰۴ اپریل ۲۰۱۵

بحران یمن، حقیقت چیست؟

هفته‌ای است که دور تازه‌ای از تضاد منافع سرمایه در یمن از سر گرفته شده است. عملیات هوایی با توافق امریکا و به سرکردگی عربستان و دیگر دولت‌های عربی به یمن و آن هم تحت عنوان "طوفان قاطعیت" آغاز گردیده است. دهه‌هاست که منطقه خاورمیانه و بعد از "بهار و انقلابات عربی"، دست‌خوش تغییر و تحولات خانمان‌سوز می‌باشد. روند خرابی‌ها، نابسامانی‌ها و همچنین ناامنی و نداری میلیون‌ها انسان دردمند، شکل ناپیوسته‌ای به خود گرفته است و گام به گام فضای یکپارگی کشورهای منطقه خاورمیانه را در بر می‌گیرد. به بهانه شیعه و سنی و دفاع از "حکومت‌های مشروع و نامشروع"، و همچنین به بهانه برقراری امنیت و پایداری دموکراسی، امنیت را ناامن‌تر و حلقه دموکراسی تعریف شده سرمایه را، تنگ‌تر و تنگ‌تر می‌کنند. این همان "تغییر" ادعائی اوباما، از زمان قدرت‌گیری‌اش و در ادامه و در پی‌گیری سیاست "خاورمیانه بزرگ" و "برقراری نظم نوین جهانی" به سرکردگی امپریالیسم امریکاست.

به دیگر سخن و از منظر معماران کنونی، جهان سرمایه‌داری، نیاز به حیات بیش از این، نیاز به رفع بحران و نیاز به کنترل بهتر مواد باارزش سوختی منطقه خاورمیانه، و نیاز به چپاول و غارت دست‌رنج میلیاردها انسان محروم دارد. با این اوصاف می‌بایست و باید، مطابق با اوضاع و شرایط کنونی، منفعت سرمایه را پی گرفت و مانع کندی روند آن گردید؛ می‌باید بر شتاب کارخانه‌جات سود ده سرمایه افزود و مانع هرگونه تجمعات و مخالفت‌های رادیکال و انقلابات احتمالی آتی شد. بی‌دلیل هم نیست که این‌روزها تولید و باز تولید تنش، لشکرکشی و راه‌اندازی جنگ‌های متفاوت در جوامع غنی، به سیاست روزانه و روتین قدرت‌مداران بزرگ جهانی تبدیل گردیده است؛ بی‌دلیل هم نیست که کارخانه‌جات تسلیحاتی، بهیچیک از پُر رونق‌ترین کارخانه‌جات امپریالیستی تبدیل گردیده‌اند؛ تولید و فروش سلاح‌ها و به تبع آن‌ها راه‌اندازی تنش و جنگ‌هایی که پاسخ‌گوی این دوره، از جهان تعریف شده طبقات حاکم می‌باشد. تنش و جنگ‌هایی که نه تنها، سخن‌گو و نماینده دو طبقه متخاصم و متضاد از هم نیست. بلکه تنش و جنگ خودی‌ها، بر سر تصاحب هر چه بیش‌تر منابع طبیعی، و همچنین تخریب هر چه وسیع‌تر زندگانی میلیون‌ها انسان نادر است.

دهه‌هاست که نقشه‌ها و برنامه‌ها را این‌گونه چیده‌اند و نیروهای هوایی و زمینی را آماده‌ی تعرض به بی‌غول‌های محرومان نموده‌اند؛ دهه‌هاست که، جامعه و مملکتی را در خاورمیانه و آن‌هم یکی پس از دیگری، زیر و رو می‌کنند تا لطمه‌های جدی، به مناسبات سرمایه‌داری وارد نگردد. همه تلاش‌شان بر آن است، حقیقت این‌نوع جنگ و جدل‌ها را، در پس پرده نگه دارند، تا سیاست‌های‌شان روان‌تر به پیش رود. فروش سلاح‌های مُدرن و پیش‌رفته به بهانه‌ی مقابله با "افراط‌گرایان"، "داعشی‌ها"، "حوثی‌ها" و غیره، در پاسخ به بُحران نظام‌های سرمایه‌داری، و در پاسخ به زیر و رو نمودن شالوده‌ی زندگی سازندگان اصلی جوامع بشری‌ست. چرا که نه "حزب‌الله" و "جُندالله"، "اخوان‌المسلمین" و "داعشی‌ها" و "حوثی‌ها"، مخالف نظام‌های طبقاتی و سرمایه‌داری‌اند، و نه حکومت‌هایی همچون عربستان، امارات، قطر، بحرین و ایران، حامی دموکراسی و به رسمیت شناختن حقوق پایه‌ی انسانی‌اند. همه در یک خط و هم‌سوی سیاست‌های سرمایه‌های بین‌المللی‌اند و کمترین فاصله‌ی طبقاتی مابین آنان نیست. از مرُد نیستند و سیاست و اعمال‌شان بر گرفته از سیاست‌های امپریالیستی‌ست. این جنگ و جهان‌آنان است و ربطی به جنگ و جهان بشری ندارد. این سلاح حاکمان و زورگویان و دار و دسته‌های رنگارنگ‌شان است که بر فضای جوامع متفاوت و بر شانه‌های میلیون‌ها انسان دردمند و تهی‌دست سنگینی می‌کند. سلاح‌هایی که مسیر دنیای کنونی را در جهت تأمین منافع طبقات حاکم و به سمت نابودی هر چه فزون‌تر زیر ساخت‌های جوامع غنی رهنمون می‌سازد.

مگر از یادها رفته است که عربستان یکی از اصلی‌ترین خریدار اسلحه از دولت‌های امپریالیستی و به ویژه از امپریالیزم امریکاست؟ قرارداد ۲۰ ساله آمریکا با عربستان در سال ۲۰۱۰ و آن‌هم به‌میزان ۶۰ میلیارد دلار و خرید هواپیماهای "اسپری وی - ۲۲" و جنگنده‌های "فالکن اف - ۱۶" و همچنین مُدرن و نوسازی دیگر جنگنده‌های عربستان و خرید ۶۰ الی ۸۰ تانک "لئوپارد ۲" از آلمان و ده‌ها جنگنده پیش‌رفته "تایفوت یورو فاتیر" از دولت انگلیس، و علاوه بر این‌ها، خرید بیش از ۱۵۰ میلیارد دلاری عربستان در ۳ ساله اخیر از قدرت‌مداران بین‌المللی و گردانندگان اصلی جنگ‌های همراه افتاده، نمایان‌گر این حقیقت است که، نیاز و سوددهی کارخانه‌جات سرمایه‌داران بین‌المللی، در فروش تسلیحات کُشنده و مُدرن، و همچنین در استفاده و در جای‌گزین آن‌ها از جانب دولت‌های وابسته‌ای همچون عربستان، عراق، افغانستان، سوریه و غیره در جنگ با دشمنان فرضی و در جنگ‌های قومی - مذهبی‌ست.

مسلم است که این‌دست انعقاد و فعالیت‌های نظامی امپریالیست‌ها و به ویژه امپریالیزم امریکا، صرفاً و صرفاً مربوط به کشور عربستان نیست، و قرارداد تسلیحاتی ۳ میلیارد و ۴۵ میلیون دلاری امریکا با امارات متحده عربی و فروش ۶ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلاری ۳۴۰ هلی‌کوپتر تهاجمی آپاچی، هلی‌کوپترهای "بلک هاک" و ۲۲ هلی‌کوپتر "الی هاک" و قرارداد ۲ میلیون یورویی با دولت آلمان از جانب قطر و همچنین فروش میلیارد‌ها دلار سلاح به عمان و بحرین از جانب دولت امریکا نشان‌گر ماهیت سیاست‌های سرکوب‌گرایانه سرمایه‌داران بین‌المللی و آن‌هم به سرکردگی دولت امریکاست. بی دلیل هم نیست که روزانه و دائماً در مناطق و در جوامع متفاوت، طبقات حاکم، در فکر و در تولید، دسته‌های مرتجع و مسلح به‌منظور اجرای بهتر نقشه‌های خودی‌اند. پیداست که چنین سیاستِ مخرب، نصیب میلیارد‌ها انسان محروم و دردمند خواهد شد و پُر واضح است که بلبشوها و جنگ‌های همراه افتاده تاکنونی، خواستِ کارگران و زحمت‌کشان و خواست قربانیان نظام‌های امپریالیستی نیست. چرا که این‌نوع جنگ‌ها، جنگِ محرومان نیست و پی‌آمد بس مخرب و هزینه‌پرداز برای توده‌های ستمدیده یمن و دیگر جوامع جنگ‌زده خواهد داشت. چرا که جنگ سرمایه‌داران بر سر کنترل بهتر شریان‌های

اقتصادی، به نفع جناح‌ها و دار و دسته‌های خودی‌ست. هدف امپریالیست‌ها و به ویژه امپریالیزم امریکا، تخلیه و کنترل ذخایر مالی و طبیعی عظیم کشورهای هم‌چون عربستان، و در یمن، بر سر کنترل کامل تنگه باب‌المندل، آبراهی باریک بین دریای سرخ و خلیج و آن‌هم به‌عنوان تنگه‌ستراتژیکی که سالانه، پذیرای ۲۰ هزار کشتی‌ست، می‌باشد. با این اوصاف و در بستر چنین منفعتی‌ست که به بهانه‌های واهی هم‌چون "امنیت جامعه و شهروندی" و "مخالفت و دفاع از حکومت‌های مشروع و نامشروع"، جامعه و مردم را تخریب و به‌کام مرگ می‌کشانند. به راستی که کمتر کسی ناآشنا به ماهیت حقیقی دولت‌مردان عربستان و هم‌چنین انگشت‌شمارند، که ندانند این نظام، یکی از جنایت‌کارترین نظام‌ها در منطقه خاورمیانه می‌باشد و چگونه، زنان در این کشور، در اسارت قوانین ارتجاعی و عقب‌مانده‌اند و چگونه دولت‌مردان کنونی، دست و گردن قربانیان نظام امپریالیستی را قطع می‌کنند و مخالفان را به بند می‌کشند تا آزادی و منفعت طبقه سرمایه‌داری محفوظ بماند؟

بر مبنای چنین کارکرد و اعمال ددمنشانه‌ای‌ست که تأکید می‌گردد، حمله عربستان و آن‌هم به‌همراهی دیگر متحدینش به یمن، در پاسخ‌گویی به پای‌داری دمکراسی و در حمایت از مردم محروم این جامعه نیست، بلکه پی‌گیری سیاست‌های امپریالیستی در منطقه و ایجاد بلبشو تازه‌تر، به‌منظور جلوگیری از تنش‌های رادیکال و انقلابات احتمالی آتی‌ست. چرا که از منظر قدرت‌مداران بین‌المللی، همه جوامع منطقه خاورمیانه، جدا از ناامنی‌های اقتصادی - سیاسی، نیازمند تنش‌های قومی - مذهبی و نیازمند ناامنی‌های جانی برای کارگران و زحمت‌کشان است؛ سیاستی که بعد از به سر رسیدن دوران جنگ سرد و آن‌هم به‌منظور "برقراری نظم نوین جهانی" و "خاورمیانه بزرگ" در دستور کار امپریالیست‌ها و به ویژه امپریالیسم امریکا قرار گرفت. در چنین چهارچوبه‌ای‌ست که شعله‌های جنگ‌های ارتجاعی و خانمان‌سوز را یکی پس از دیگری، گسترده‌تر می‌نمایند و توده‌های محروم را به‌گام مرگ می‌کشانند.

حقیقتاً که این‌روزها و به‌دلیل ناتوانی کارگران و زحمت‌کشان در تهیه نیازهای اولیه زندگی، تولید و فروش سلاح به جوامعی هم‌چون عربستان و از این‌دست نظام‌های منطقه، تنها راه حل پاسخ‌گویی به بحران کنونی از جانب قدرت‌مداران بین‌المللی و به ویژه امپریالیزم امریکاست. سلاحی که به‌مراتب، بیش از جمعیت کشورها و جوامع تحت سلطه نظام‌های امپریالیستی‌ست. به‌طور مثال، بیش از جمعیت یمن، در این کشور، سلاح وجود دارد و صد البته که چنین اوضاع دهشتناکی، به یمن خلاصه نمی‌گردد و دیگر کشورهای منطقه خاورمیانه و افریقا هم از چنین قاعده کلی مستثنی نیستند. حضور و حیات بیش از صدها دسته و نیروی مسلح ارتجاعی در لیبیا و سازمان‌دادن دسته‌های ارتجاعی وابسته به سرمایه و قدرت‌های بین‌المللی در ممالک متفاوت، حکایت از چنین واقعیات تلخ و دردناکی دارد.

بنابر این، پاسخ صحیح و دوران‌ساز، در درجه نخست، در درک حقیقی و در فهم سیاست پس‌پره سرمایه‌داران بین‌المللی و آن‌هم به‌عنوان گردانندگان اصلی تنش، در منطقه خاورمیانه، و در ثانی در سمت‌وسو دادن مخالفت‌ها، نارضایتی‌ها و اعتراضات مردمی و آن‌هم در تقابل با تمامی نیروها و دسته‌جات مسلح و مرتجع رنگارنگ نظام‌های امپریالیستی و دولت‌های وابسته منطقه خاورمیانه می‌باشد. در حاشیه و به خطا خواهیم رفت، چنان‌چه بخواهیم، جنگ و حمله عربستان به یمن را، به جنگ دو دولت ایران و عربستان و آن‌هم به‌عنوان، جنگ مابین "دو قدرت" منطقه‌ای توضیح دهیم. سیاستی که این‌روزها ژورنالیست‌های وابسته به سرمایه، مبلغ و مروج آنند. به عبارتی دیگر و روشن‌تر، عربستان، ترکیه، سوریه، بحرین، قطر، امارات، اردن، لیبیا و عراق و ایران و دیگر کشورهای از این‌دست، به‌عنوان بازی‌گران سناریوی نوشته شده امپریالیستی در منطقه‌اند، و طبعاً، بدون

کارگردانی، طرح و برنامه‌ریزی بزرگان بین‌المللی، بازی‌گری و چنین نقش‌آفرینی‌هایی از جانب دولت‌های وابسته، ناممکن - بوده و - می‌باشد.

۳ اپریل ۲۰۱۵

۱۴ فروردین [حمل] ۱۳۹۴